

ב' שבת סגולה וסיד גי'ול של תוספת שבת מחול על הקודש עיין להרב
 סידורו של שבת והרב שערי ג'ע וס' סודות למחר"ו ג'קאטיליא
 ז"ל כלם כאחר וביעו ידברו על תוספת שבת מחול על הקדש וטעם לזה לפי
 שהשבת קודש וסכיכותיה יושבים חיילית של חול ולפיכך צריך האדם שלא יקצר
 גבול הקדש ולא יכניס טומאה בהיכל שמא יאמרו עליו חרור משיג גבול רעהו
 אבל צריך להרחיב גבול לשכינה וכהיותו מוסף בשבת בכניסתו ובזאתו מחול
 על הקדש כמלא שהוא מרחיב גבול הקדש אשריו ואשרי חלקו וכזכות שהוא
 מרחיב גבול לשבת ומוסף מחול על הקדש והיה שכרו אתו בהיותו קורא לה' בלילה
 מרחיב לו ה' גבול הקדש ומקצר גבול החרה וזכה לנחלה בלי מזרי"ס וע"ז כתיב
 הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ וזהו סוד רחובות הנהר וכו' ויע"ס :

עמוד מס' 253 דבק מא"ח חמו" אברהם שלום חי בן רפאל הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

יחזקאל הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

ז'. להוסיף מחול על הקודש. להרחיב
גבול הקודש סוד השכינה
 ולהשיג גבול החול לקצר ממשלת אל אחר, כי
 אז נפרדה מלך שמאל סוד ימי החול
 ומתחזרת למעלה עם דודה המאיר עיניה,
 ולטעם זה ישראל צניה מקדימין בקדושתה
 מצעוד יום. והזהיר במלואו זו ירחיב לו השם
 צעת לרתו מדה כנגד^{לפני} מדה ועליו נאמר
 (מהלים קיט, מה) ואתהלכה צרחה:

אוצר החכמה

תולעת יעקב עמוד מס' 79 דרך אמונה > מהדורה חדשה > אבן גבאי, מאיר בן יחזקאל הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

והנה לך טעמן של אלו העשרה עניינים, א' לקבל השבת מבעוד-יום, לפי שהשבת הוא קודש וסביבותיה חיילות של חול, ולפיכך צריך האדם שלא יקצר גבול הקדש ולא יכניס טומאה בהיכל, שמא ח"ו יאמרו עליו ארור מסיג גבול רעהו (דב' כז, יז). אבל ירחיב גבול, ובהיותו מוסיף בשבת בכניסתו וביציאתו מחול על הקדש, נמצא שהוא מוסיף בבית המקדש ומרחיב בגבול הקדש. ועל זה אמר דוד ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי (תה' קיט, מה). ובזכות שהוא מרחיב גבול השבת, בהיותו קורא לשי"ת בצרה שלא תבוא עליו, השי"ת מרחיב לו גבול הקדש ומקצר גבול הצרה, וזה סוד מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה (תה' קיח, ה).

עמוד מס 406 צפנת פענח אלאשקר, יוסף בן משה הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

והזהיר במצוה זו ירחיב לו ה' בעת צרתו מדה כנגד מדה ועליו נאמר [תהלים קי"ט מ"ה] **ואתהלכה ברחבה וגו' ואולי זהו כוונת חז"ל** [שבת קי"ח ע"א] **שאמרו כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלא מצרים והשכר שלא "נגע" בגבול הקדש ינתן לו "עונג" ולכן אמרנו ויספו ענוים בה' שמחה שהוא מלשון הוספה, ונקט לשון ענוים כי טבעו ודרכו של העניו להקטין עצמו ולא להרחיב ולהגדיל עצמו וגבולו אכן בה' מוסיף ומרבה גבול הקדושה כדאמרן גבי קדושת שבת כבר אמרנו כל המוסיף - מוסיפין לו.**

עמוד מס 20 קול שמחה רפאפורט, שמחה בן גרשון הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה